

3. velikonočna nedelja B

*Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz.
Potipljite me in pogledajte. (Lk 24,39)*

Prvo berilo

Apostolska dela 3,13-15

Tiste dni je Peter rekel ljudstvu: "Bog Abrahamov in Izakov in Jakobov, Bog naših očetov je poveljčal svojega služabnika Jezusa, ki ste ga vi izdali in zatajili pred Pilatom, ko je ta že razsodil, naj bo oproščen. Vi ste Svetega in Pravičnega zavrgli in si izprosili pomilostitev ubijalca, Začetnika življenja pa ste ubili. Toda Bog ga je obúdil od mrtvih in mi smo temu priče."

Drugo berilo

1 Janez 2,1-5a

Otroci moji, to vam pišem zato, da ne bi grešili! Če pa že kdo stori greh, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. On je namreč spravna daritev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za ves svet. Iz tega vemo, da ga zares poznamo, če izpolnjujemo njegove zapovedi. Kdor pravi: 'Poznam ga', pa se njegovih zapovedi ne drži, je lažnivec in v njem ni resnice. V tistem pa, ki se drži njegove besede, je Božja ljubezen resnično postala popolna.

Evangelij

Luka 24,35-48

Tisti čas sta učenca pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta prepoznala Jezusa po lomljenju kruha. Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Dejal jim je: "Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz." Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: "Imate tukaj kakšno jed?" Ponudili so mu kos pečene ribe.

Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel. Nato jim je rekel: "To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih." Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: "Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči."

V razmislek

"Obstajajo tri poti, ki vodijo do spoznanja – najbolj elegantna pot je premišljevanje; najbolj udobna posnemanje in najtežja pot je izkušnja." (pripisano Laotseju). Sledenje Kristusu je predvsem pot izkušnje, saj je povezana s Kristusovim križevim potom. Križu bi se še kako radi izognili, še posebej takrat, ko ne dobimo odgovora o smislu trpljenja... A vendar ni vstajenja brez križa, pa čeprav nas veliko notranjih in zunanjih glasov skuša prepričati v nasprotno. Kdor je bil v svojem življenju pripravljen prestati mnogo majhnih in velikih izgub, bo lahko pritrdil tej resnici.

Za nas Kristjane obstaja izkušnja in vera, da se Bog izkazuje solidarnega s trpečimi in podjarmljenimi ljudmi vse do smrti, na kar se dogodi vstajenje po smrti na križu. Evangelij je jasen: "Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz." Vstali Jezus ostaja križani in ni kar en duh, ki so si ga njegovi učenci izmislili. Sedaj živi edinole v neki drugi resničnosti dimenziji, njegovi učenci pa ga kljub temu prepoznajo kot istega. Skupni obed in skupno pitje pijače pa še bolj razkrijeta njegovo identiteto – on, ki se je prikazal, je isti, ki si je skupaj z učenci pred smrtjo delil zadnjo večerjo. To nakazuje, da Vstali živi še naprej tam, kjer si njegovi učenci delijo skupni obed drug z drugim (evharistija).

Učenci so glede na Lukov opis, obupani in potrti. Zaradi tega so še toliko bolj verodostojni. Niso oni tisti, ki so si izmislili velikonočno sporočilo. Šele ko so se ti prestrašeni, nebogljeni in na videz nepomembni ljudje srečali z vstalim Jezusom, so postali verodostojne priče, s čimer se je Jezusovo sporočilo lahko razširilo preko celega sveta in mnogo ljudi je lahko v svojem življenju izkusilo srečanje z Vstalim.

V luči vstajenja se razjasni preteklo in se pokaže prihodnje. Kaj pomeni to za naše življenje za nas verujoče? Tako kot prvi Kristjani takrat smo tudi mi danes povabljeni, da se odločimo za tistega Boga, ki se je z obuditvijo Jezusa dokončno pokazal kot Bog, ki želi življenje in ne smrti. Bog želi z nami oblikovati našo življenjsko zgodbo – vsak njegov odgovor je vedno čisto oseben odgovor na vsak oseben korak našega življenja. Vendar ta Božji odnos z vsakim izmed nas (iz človeškega vidika) nima vedno samo pozitivnih posledic – kdor se odloči za Boga in s tem za življenje in odrešenje, pogosto zaide v konflikt z notranjimi in zunanjimi močmi in interesi. Ko to doživljamo, doživljamo še dodatno trpljenje poleg tega, ki je izven našega vpliva. Pa vendar smemo kot apostoli zaupati Božji obljubi – Bog življenja in svobode ne dopušča, da bi trpljenje in smrt imela zadnjo besedo.

Vsak izmed nas si želi smiselno živeti. Če nam uspe, da postane Jezusovo vstajenje bistvo naše vere in če uspemo iz tega živeti, nas nič ne more več prestrašiti ali pogubiti. To pa pomeni, da ne bo samo naše lastno življenje bolj polno upanja in svobode, temveč da lahko podarimo to upanje in svobodo tudi vsem ljudem okoli nas. Bog nas želi spremljati na poti (v življenju posameznika v malem ter v življenju cerkve v velikem), skupaj z nami želi kot ljubeč partner oblikovati naše življenje; in ta življenjska in ljubezenska zgodba z Bogom je Velikonočna zgodba.